

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 6. Maj 1921 om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Kap og Kunstlæder i Skotøj.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 179).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Till. A. Sp. 2783) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Endvidere foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Naturfredning af 8. Maj 1917.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 20; Udvalgets Betænkning findes i Till. B. Sp. 19).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): Da Loven om Naturfredning blev givet i 1917, var det et helt nyt Omraade, der blev inddraget under Lovgivningen, man havde ingen Erfaringer at støtte sig til, og det er derfor ganske naturligt, at der efter 5 Aars Forløb har kunnet opstaa Spørgsmaal om at gøre Ændringer i eller Tilføjelser til denne

Lov. Det nedsatte Udvalg har fra Foreningen for Naturfredning modtaget en Skrivelse, der indeholder en lang Række Forslag i den Henseende, og der er ogsaa fra anden Side, bl. a. indenfor Udvalget selv, fremkommet Tanker om Ændringer eller Tilføjelser. Mange af de saaledes fremkomne Tanker har mødt Sympati i Udvalget, men man er dog blevet enig om ikke nu at foreslaa en mere indgribende Revision af Loven. Paa den ene Side er det vistnok rimeligt at indhente endnu lidt flere Erfaringer, inden man tager endelig Stilling til de foreliggende Spørgsmaal, og paa den anden Side vilde en mere indgaaende Revision tage lang Tid, medens det Spørgsmaal, som er behandlet i det forelagte Lovforslag, kræver en hurtig Løsning. I Henhold hertil er Udvalget blevet enig om at blive staaende indenfor Rammen af det forelagte Lovforslag.

Dette Lovforslag drejer sig jo om, hvilke Organer der skal fastsætte den Erstatning, som bliver at yde i Anledning af Fredning. Hidtil har Forholdet været det, at Erstatningen er blevet fastsat af Fredningsnævnene og i sidste Instans af udmeldte Mænd, Underskøn og Overskøn. Udvalget er enig med den højtærede Minister i, at dette har vist sig at være en mindre heldig Fremgangsmaade. Det er at foretrække, at Erstatningens Fastsættelse bliver henlagt til Taksationskommissioner, der vælges for en Aarrække, saaledes at der paa Forhaand ikke kan opstaa Diskussion om, hvorvidt Udmeldelsen af den og den Mand skyldes Hensynet til den enkelte foreliggende Sag. Udvalget er fremdeles enig med den højtærede Minister i, at der i Taksationskommissionen paa den ene Side bør være Repræsentanter for det hele, for Centralmagten, altsaa Folk, som staaar uafhængige af lokale Hensyn, og paa den anden Side ogsaa Repræsentanter ikke just for de lokale Interesser, men for lokalt Kendskab. Man er endelig i Udvalget enig om, at Repræsentanterne for Lokalkendskabet ikke, saaledes som Lovforslaget vil, udenfor København skal vælges alene af Amtsraadene, ogsaa for Købstædernes Vedkommende, men at Repræsentanterne for Lokalkendskabet bør vælges af Købstædernes Byraad, for saa vidt Sagerne berører de paagældende Købstæder. Kun paa Bornholm er det Mening at lade Amtsraadet vælge Lokalkendskabets Repræsentanter baade for Købstædernes og for Landets Vedkommende. Det er jo simpelt hen en Følge af, at de bornholmske Købstæder, i Mod-